

Важливим напрямком подальших досліджень в цій сфері – є перевірка ефективності методів ТРВЗ в формуванні конкретних компетентностей майбутніх фахівців.

Література. 1. *Альтшуллер, Г. С.* Найти идею / Г.С. Альтшуллер. - М.: Альпина Бизнес Букс, 2007. - 400 с. 2. *Зязюн І.А.* Педагогічна майстерність: Підручник / за ред. І.А. Зязюна. –К., 2008. –С. 91-105, 98-102. 3. ТРИЗ-педагогіка / И. Л. Викентьев, А. А. Гин, А. В. Козлов // Сборник творческих задач по биологии, экологии и ОБЖ / С. Ю. Модестов. - СПб.: АКЦИДЕНТ, 1998. - С. 162-165. 4. TRIZ-based Engineering Education for Sustainable Development / Lepeshev, A.A., Podlesnyi, S.A., Pogrebnaaya, T.V., Kozlov, A.V., Sidorkina, O.V. // Interactive Collaborative Learning (ICL), 2013 International Conference, IEEE, Kazan, 2013. - P. 489-493.

*Книш А.Є., Горобець М.М., Руденко О.О.
м. Харків, Україна*

ВИЩА ОСВІТА ПІД ЧАС ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ТА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Постановка проблеми: Дослідження таких питань як вища освіта під час інтернаціоналізації та глобалізації є дуже актуальною темою, так як вона містить в собі багато позитивних і негативних аспектів для розвитку вищої освіти

Основна мета дослідження: Проаналізувати основні положення глобалізації і розглянуті більш широке поняття взаємозв'язку глобалізації з вищою освітою.

Інтернаціоналізація зовсім не нова для університетів і політики вищої освіти, сили та напруженість, які розуміються під егідою концепції глобалізації, являють собою суттєво інше середовище для вищих навчальних закладів та політиків, що діють. Проте концепція глобалізації свідчить про те, що різні зміни певним чином взаємопов'язані і створюють нові форми взаємозалежності між суб'єктами, установами та державами. Заради цієї вступної статті ми підкреслюємо наступні тенденції в загальній силі глобалізації:

- Зростання «мережевого» суспільства, зумовлене технологічними нововведеннями та зростаючою стратегічною важливістю інформації, і символізується розширенням Інтернету;

- Реструктуризація економічної світової системи, перехід до постіндустріальної економіки знань в ядрі, поява нових індустріальних країн і зростання нових форм залежності в країнах, що розвиваються; швидка інтеграція світової економіки зі все більш лібералізованою торгівлею та

торгівлею, що призводить до нових можливостей, а також у переселенні виробництва;

- Політична зміна світового порядку після холодної війни, стратегічні зрушення в енергетичних балансах і поява нових регіонів, що кидають виклик гегемонії наддержав 20-го століття, а також зростаючої глобальної небезпеки і нескінченного списку регіональних і місцевих конфліктів;

- Зростаюча реальна, але й віртуальна мобільність людей, капіталу та знань, можлива через нові транспортні засоби, розвиток Інтернету та все більш інтегрованої світової спільноти, а також спровокована волею серед безнадійних уникнути бідності, нових масових міграцій та біженці, які уникають війни і небезпеки

- Ерозія національної держави та її спроможність оволодіти економічними та політичними перетвореннями, а також слабкість міжнародної спільноти та її організацій, розширюючи розрив між економічною діяльністю та соціально-політичним регулюванням, а також ведуть до необмеженого глобального капіталізму, а також до нових міжнародних форм злочинності;

- Складні культурні розробки, з одного боку аспекти гомогенізації, такі як зростання культурного обміну та багатокультурної реальності, а також всесвітня гегемонія англійської мови та поширення комерційної культури, а з іншого боку, елементи культурної диференціації та такі, як фундаменталізми різних видів (включаючи нові націоналізми), регресивні тенденції, нетерпимість і загальне відчуття втрати ідентичності.

Ці сили і тенденції не єдині, які визначають соціальне середовище, в якому вища освіта повинна діяти. Необхідно також посилатися на демографічні виклики, поширення СНІДу, ендемічну бідність або релігійні конфлікти. Глобалізація також означає, що інституції і навіть держави більше не можуть дати свої власні відповіді на всі ці виклики, але вони також стали взаємозалежними в процесах вироблення політики.

Вплив глобалізації на вищу освіту. Вплив різних тенденцій і викликів, пов'язаних з глобалізацією на вищі навчальні заклади та політику, є глибоким, але також різноманітним, залежно від конкретного місця на глобальній арені. Існує небезпека узагальнення та спрощення при роботі з глобалізацією; різноманітність повинна бути визнана, але також певною мірою просунута. Проте можна спробувати визначити деякі загальні тенденції у вищій освіті, які так чи інакше стосуються глобалізації:

1. Глобалізація та перехід до суспільства знань, здається, створюють нові та надзвичайно важливі вимоги та вимоги до університетів як центрів знань. Наукові дослідження та розвиток технологій є вирішальною діяльністю в суспільстві, що базується на знаннях та інформації, і стане ще більш важливим у майбутньому. Не тільки в основних країнах розвинуеного світу, але все більше і в

інших частинах земної кулі науково-дослідна діяльність стане двигуном економічного зростання і соціального розвитку. Тому що є відхід від традиційної наукової дослідницької парадигми і до більш орієнтованого на дослідження, а також через те, що також поза сферами природничих наук дослідження стають стратегічно важливими для корпорацій і урядів, роль і значення науки і техніки продовжуватиме зростати. Міжнародні комунікації (публікації, конференції, електронні мережі) в рамках наукового співтовариства і норми якості для наукового персоналу, що базується на міжнародних стандартах, повинні бути розроблені університетами, які прагнуть маркування якості дослідницьких університетів. Університети покликані брати на себе відповідальність у суспільстві та культурі в цілому, виступати посередниками в конфліктах, поглиблювати демократію, динамізувати культуру, функціонувати як центри критичних дебатів та етичної совісті. Високі вимоги, що пред'являються до університетів у всьому світі, створюють напруженість в установах, і в той же час стимулюють інші організації залучення до таких видів діяльності, іноді з думкою, що традиційні університети не зможуть задовольнити ці нові вимоги.

2. Економічний розвиток, модернізація та демографічний тиск стимулюватимуть попит на вищу освіту і в інших частинах світу, обмежуючись лише нездатністю бідних фінансувати вартість вищої освіти. Потреба у вищій освіті не тільки зростатиме кількісно, але й стане більш різноманітною. Незважаючи на деяке зниження їхньої вартості як повноважень на ринку праці в розвиненому світі, традиційні кваліфікації (ступені та дипломи) залишатимуться найважливішим продуктом вищих навчальних закладів, але вони будуть доповнюватися спеціалізованими програмами, професійно-орієнтованим навчанням і модульні курси, адаптовані до нового попиту на навчання протягом усього життя. В інших частинах світу, все ще перебуває на підйомі, що іноді призводить до свого роду "паперового погоні", підживлюваного (іноді переоціненим) очікуванням, що ступені та дипломи є воротами економічного процвітання та соціального захисту, обіцяючи робота в державному секторі. Нові комунікаційні технології та Інтернет дають нові можливості для більш гнучкого надання вищої освіти, створюючи тим самим новий попит у деяких країнах і задовольняючи попит в інших, де традиційні інститути не здатні це зробити. Усі ці події підкріплюють твердження, що вища освіта стане одним з бурхливих ринків у найближчі роки. Таке розширення та масування не буде співпадати з пропорційним збільшенням державних витрат, що призведе до збільшення приватного та комерційного забезпечення та створення великих проблем доступу та справедливості.

3. Інтернаціоналізація та глобалізація призводять до ерозії національних регуляторних та політичних рамок, в які вбудовані університети. Більшість

сучасних вищих навчальних закладів є продуктом національних розробок і політики і повністю інтегровані в національні освітні системи. У все більш міжнародному середовищі - глобалізованому і лібералізованому ринку, глобалізації професій, мобільності кваліфікованої робочої сили, міжнародній арені наукових досліджень і академічного персоналу, міжнародній конкуренції між університетами та іншими установами і компаніями - національний характер. Політичні рамки створюють все більше і більше напружень. Інституції вже визнають це і розвивають партнерство, консорціуми та мережі для зміцнення своїх позицій на світовій арені. Глобалізація у вищій освіті не обов'язково передбачає міжнародну стандартизацію та уніфікацію, але вимагає політики, яка б балансувала між глобальною та місцевою. У значній мірі опір глобалізації у вищій освіті також мотивується відмовою від ринкового маркетингу, який вважається притаманним глобалізації, та захистом підходу «громадського блага» до вищої освіти. Необхідна міжнародна нормативно-правова база для того, щоб вийти за межі ерозії національних політичних контекстів і певною мірою сприяти глобальній інтеграції систем вищої освіти. Без такої основи глобалізація вищої освіти буде нестримною і дикою, створюючи багато опору і протесту.

4. Одним з найбільш помітних проявів глобалізації є ринок вищої освіти, що формується «без кордонів». Величезне зростання світового попиту у вищій освіті, проблеми бюджету та потенціалу багатьох країн для задоволення цього попиту, а також можливості, що створюються новими комунікаційними технологіями та Інтернетом, формують середовище, в якому нові, переважно комерційні постачальники успішно можуть розширити пропозицію освітніх послуг. Міжнародний попит на вищу освіту запросив нових постачальників з-поза меж вищої освіти, щоб вийти на сцену. "Бізнес освіти без кордонів" включає різні форми та розробки, серед яких можливі також комбінації, такі як нові приватні університети, корпоративні "університети", медіа-компанії, що надають освітні програми, а професійні асоціації стають безпосередньо активними у вищій освіті, компанії з високим рівнем підготовки потребують створення власних навчальних закладів. Багато з цих нових постачальників широко використовують Інтернет, як канал доставки; в деяких випадках вони перетворюються на реальні «кібер-університети» з дуже обмеженою фізичною присутністю. Віддаляючись від старої академічної культури традиційних університетів - а іноді навіть відкрито ставлячи його під сумнів - і розмиваючи відмінності між академічною, науковою освітою та професійною підготовкою, вони не піддаються віковій ідентичності університетів. Існують менш авторитетні ініціативи та реальні «дипломні млини», реакція національних урядів і традиційних університетів у деяких країнах на цих нових постачальників іноді перебільшується. Певною мірою їх розвиток навіть збагачує сектор вищої освіти, пробуджує інновації і в старих установах, і

виробляє виклики академічним традиціям. Тим не менш, важливі питання доступу та справедливості, з одного боку, та якості з іншого, викликані глобальним зростанням приватної, неприбуткової вищої освіти.

Висновки та перспектива подальших досліджень. Питання стосовно вищої освіти під час інтернаціоналізації та глобалізації не є новим, проте сила і стрімкість з якою вона зростає – вражає. Глобалізація несе в собі як позитивні, так і негативні сторони, які впливають не тільки на освіту та її рівень, а й безпосередньо на державу, але, на жаль, велика кількість студентів виїжджають за межі України для отримання вищої освіти. Щоб змінити цю тенденцію, яка вже сьогодні спостерігається в освітньому процесі, маємо сприяти реалізації системних реформ, які в результаті гарантуватимуть поступове відродження та сталий розвиток

Вищих навчальних закладів у державному і приватному секторах нашої держави та зможуть забезпечити вихід України з кризового стану і створять умови для кращого майбутнього.

Література. 1. *Іванов Ю.В.* Конкурентоспроможність закладів вищої освіти споживчої кооперації на ринку освітніх послуг України / Ю.В. Іванов // Українська кооперація. – 2011. – № 4. 2. *Жарська І.* Сучасний стан і тенденції розвитку освітніх послуг в Україні: статистичні оцінки / І.Жарська, В.Неткова. 3. *Чкаловська Г.З.* Ефективність функціонування ринку освітніх послуг в Україні: проблеми та перспективи / Г.З. Чкаловська // Сталий розвиток економіки. – 2012. – № 3. – С. 59–64.

УДК 37.026.4

*Мовчан Я.О., Папуга В.В., Бузова І.І.
м.Харків, Україна*

ПРОБЛЕМА ЗАСТОСУВАННЯ НОВІТНІХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ВИЩИМИ ШКОЛАМИ УКРАЇНИ ВІДНОСНО СВІТОВОГО ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

В сучасному світі, коли технології розвиваються з шаленою швидкістю, технічний, соціальний та науковий прогрес не стоїть на місці і це зумовлює необхідність модернізації та розвитку навчального процесу, особливо в вищих школах. На сьогоднішній день дане питання стає особливо гостро, адже з розвитком технологій, розвивається і суспільство, що потребує нових підходів і методів навчання, подання інформації по новому, бо зараз, коли вся молодь тісно взаємодіє з технологіями такими, як інтернет, телебачення, різного роду масмедіа ресурси, вона переходить від позиції «слухача» до позиції «глядача», що говорить про необхідність зміни підходу до подання інформації. Тому впевнено можна вважати актуальною на сьогоднішній день тему розвитку нових педагогічних технологій у вищих школах України. Та зважаючи, що протягом останніх років Україна переживає економічні